

תא (ראשל"צ) 1613/04 סימון מיארה נ' בן דוד קובי

בתי המשפט

א 1613/04		בית משפט השלום ראשון לציון	
א 4613/05			
תאריך:	25/09/2007	כב' השופטת ד"ר איריס סרוקר	בפני:

בעניין:

1. סימון מיארה

2. דגני פניאל

ע"י ב"ב

עו"ד שקד מורן

התובעים (ת.א. 1613/04)
(הנתבעים שכנגד)

נגד

בן דוד קובי

ע"י ב"ב

עו"ד אטינגר אביעד

הנתבע (ת.א. 1613/04)
(התובע שכנגד)

נגד

ביוקס לייט בע"מ

ע"י ב"ב

עו"ד שקד מורן

הנתבעת בת.א. 4613/05

פסק דין**הסכסוך**

- בין התובעים (מזמיני העבודה) לבין הנתבע (קבלן בנין) נקשר ביום 5.8.2003 הסכם לביצוע עבודות-גמר בבית ברח' דניאל נתנס 6/8 בראשל"צ. ההסכם מומש אך בחלקו. כל אחד מהצדדים מיחס לצד שכנגד הפרה של ההסכם. לטענת התובעים, הקבלן לא ביצע את עבודת הריצוף במועד המוסכם, ובכך הכשיל את אפשרותם לקבל משכנתא מן הבנק. לטענת הקבלן, התובעים לא שילמו לו את התשלומים המוסכמים בגין עבודתו, לפי שלבי העבודה שנקבעו מראש. בפועל, הקבלן הפסיק לבצע את העבודות ביום 13.11.2003 (ר' סי' 10 למכתב ב"ב הקבלן מיום 3.12.2003, נספח ה' לכתב התביעה). התובעים, מצידם, הודיעו לקבלן על ביטול ההסכם, ביום 23.12.2003 (נספח ז' לכתב התביעה).
 - הצדדים הגישו תביעה ותביעה שכנגד (ת.א. 1613/04). בתביעה עותרים התובעים לחייב את הקבלן להשיב להם את 2 השיקים שהפקידו בידו, בסכום כולל של 160,000 ₪; לחייבו להשיב סך של 8,592 ₪ אותו קיבל לפי הנטען ביתר; ובנוסף לפצותם בגין 3 חדשי שכירות, בגין "הנוק שנגרם עקב אי השכרת יחידות הדיוור... בסך של 132,000 [₪]", בגין הפרש עלויות בניה
- סוף עמוד 1 ---**
- שנדרשו לשלם לקבלן חלופי, בגין עלויות פינוי פסולת, וכן בגין "נזקים כללים" והוצאות (ר' פירוט בס' 46 לתצהיר התובעת).
 - הקבלן עתר לחייב את התובעים לשלם לו את יתרת חובם בגין עבודות שביצע בפועל, בסך של 128,936 ₪. בנוסף דרש החזר עלויות בניה בסך 73,000 ₪. כן דרש מהתובעים לשאת במימון הלוואה שנטל לטענתו, מחמת חסרון כיס שנגרם לו כתוצאה ממחדל התשלום. הקבלן הוסיף ודרש לקבל את הרווח החלופי שיכול היה להרוויח בפרויקטים אחרים, אלמלא נקשר בהסכם עם התובעים. לבסוף תבע פיצוי בטענה של הוצאת לשון הרע ועוגמת נפש (ר' פירוט בס' 31 לתצהירו).
 - בת.א. 4613/05 נתבעה חברת ביוקס לייט בע"מ, אשר על שמה משכו התובעים שני שיקים לטובת הקבלן (ר' סי' 15 לתצהיר התובעת). הקבלן הגיש את השיקים לביצוע: שיק ע"ס 100,000 ₪ לפרעון ביום 21.10.200 (מס' 0000688)

ושיק ע"ס 60,000 ₪, ז.פ. 31.10.2003 (מס' 0000689). הנתבעת קיבלה רשות להתגונן (החלטת כב' הרשמת שלזינגר-שמאי מיום 16.12.2004, [בש"א 1615/04](#)).

5. במישור הדיוני: מטעם התובעים (והנתבעים שכנגד) הצהירו כל אחד מהם, והוגשה חוות דעתו של מהנדס הבנין מר בס מרדכי (שלא נחקר). מטעם הנתבע (והתובע-שכנגד) הצהירו הוא עצמו וכן מר בני פרסקי, מפקח הבניה מטעם התובעים. המצהירים נחקרו בפני. ב"כ הצדדים סיכמו בכתב.

מי הפר את ההסכם?

6. הסכם הבניה שנכרת בין הצדדים מומש רק בחלקו. העבודות שהקבלן התחייב לבצע לא בוצעו על ידו במלואן. התשלומים שהתחייבו התובעים לשלם – שולמו חלקית. השאלה המרכזית המתעוררת היא, מי אחראי להפרת ההסכם לשלון העיסקה בין הצדדים. זוהי שאלה עובדתית, שתיבחן על פי התשתית הראיתית שנפרשה בפני בית המשפט.

7. אין מחלוקת, כי ההסכם בין הצדדים נכרת בעל-פה (ר' ס' 4 לתצהיר התובעת; ס' 7 לתצהיר הקבלן). ההסכם קיבל ביטוי חלקי בכתב, בגדרה של "הצעת מחיר לביצוע עבודות גמר בביתכם בראשלי"צ" (ללא תאריך; נספח א' לתצהיר הקבלן). בהצעת המחיר הציע הקבלן לבצע עבודות של טיח פנים וחוף, ריצוף, צבע ובניית בריכה, בעלות כוללת של 345,000 ₪. לאחר מו"מ, הוסכם ביום 5.8.2003 על ביצוע עבודות נוספות, בערך כולל של 390,000 ₪ (ר' ס' 5 לתצהיר התובעת; ס' 4 לתצהיר התובע; ס' 4 לתצהיר הקבלן).

--- סוף עמוד 2 ---

8. התובעת רשמה בביתה את "רוח הסיכום" כפי שהבינה אותו, וזאת בכתב ידה, ע"ג הצעת המחיר (ר' נספח א' לכתב התביעה, ס' 5 לתצהירה, וכן פרוטוקול ע' 6 ש' 9-11). וכך רשמה:
"5.8.03"

ע"פ ישיבה עם קובי + בני + פניאל וסימון (בסלקום)

במחיר נסגר על – 390.000 שח' כולל מע"מ 50%

+ סיום עבודות שלד נקיון + פגום מעלית

בניית חדר בילארד ++ משטחי דריכה חלונות צרפתיים.

הריסה. הערכת מחיר מצ"ב"

9. התובעת רשמה "סיכום" נוסף בכתב ידה, בעקבות הפגישה מיום 5.8.2003, וזאת ע"ג שרטוט שהכין המפקח (נספח ב' לכתב התביעה, ס' 5 לתצהירה; פרוטוקול ע' 6 ש' 1-3):

" סיכום קובי + בני פרסקי [המפקח]

גמר שלד פתוח נקיון - 50,000 [₪]

טיח פנים וחוף + שליכתא צבעונית + צבע + שפכטל אמריקאי - 138000 [₪]

ריצוף 1700 מר' פנים וחוף ובריכה - 124000 [₪]

איטום מקלחות ומרפסות - 18000 [₪]

עבודות אחרי טופס 4 –

בריכת שחיה + מצעים + איטום - 60000 [₪]

- 390.000 ש"ח כולל מ.ע.מ."

10. יוער, כי הקבלן טען שלא ראה את התוספות הנ"ל בכתב ידה של התובעת (ס' 4, 5 לתצהירו). טענתו זו לא נסתרה.

11. הקבלן עבד החל מיום 15.8.2003 ועד אמצע אוקטובר 2003, ובמועד זה דרש לשלם לו "תשלום ראשון ע"ח העבודה שכבר בוצעה" (ס' 11 לתצהירו). במחצית אוקטובר מסרו התובעים לקבלן שני שיקים מעותדים: 100,000 ₪ ליום 21.10.2003, ו- 60,000 ₪ ליום 31.10.2003 (ס' 12 לתצהיר הקבלן; ס' 15 לתצהיר התובעת). שיקים אלה לא הופקדו ע"י הקבלן לפרעון. התובעת אישרה כי ביקשה מהקבלן שלא להפקיד את השיקים, לטענתה משום שהמתינה למימון מן הבנק (פרוטוקול ע' 13 ש' 9-5). הקבלן טען כי הסכים שלא להפקיד את השיקים מחמת "רצון טוב" (ס' 13 לתצהירו). ביום 28.10.2003 שילמו התובעים לקבלן, בהעברה בנקאית, סך של 55,000 ₪ (ס' 16 לתצהירו).

--- סוף עמוד 3 ---

12. התובעים טענו כי התשלום בסך 55,000 ₪ בוצע "לפנים משורת הדין" ורק "כדי לא לעצור את הבניה" (ס' 18 לתצהיר התובעת). לשיטתם, הנתבע לא הפקיד את שני השיקים הנ"ל מחמת "שידע שלא עמד בהתחייבויותיו" (ס' 17 לתצהיר התובעת). התובעים טענו, כי התחייבותם לפי השיקים היתה מותנית: השיק הראשון הותנה בסיום עבודות הטיח, ואילו השיק השני הותנה בסיום עבודות ריצוף מרתף וקומת קרקע (ס' 15 לתצהיר התובעת). לטענתם, חובתם לפרוע את השיקים לא בשלה, מחמת שהקבלן לא מילא את התנאי לפרעונם.
13. התובעים הציגו את ספחי השיקים להוכחת ההתניה הנטענת (נספחים ג'1, ג'2 לכתב התביעה). הקבלן טען כי לא ידע על כל התניה מצד התובעים, וממילא לא הסכים לה (ס' 12 לתצהירו; פרוטוקול ע' 20 ש' 10-11). עיון בספחי השיקים מלמד כי הם נחתמו ע"י הקבלן. ואולם לטענתו, "הכיתוב שהוסף על ידי ע"ג ספח השיקים היה רק הכיתוב לפיו אני מאשר קבלת השיק", ואילו "התוספות המופיעות על ספח השיקים, הוספו לאחר מסירת השיקים לידי כפי שעולה מהספחים עצמם ומהכתוב עליהם" (ס' 12 לתצהירו). הקבלן טען כי התשלום לפי השיקים "לגמרי לא היה מותנה בנושא של ריצוף" (פרוטוקול ע' 19 ש' 29).
14. במחלוקת זו, אני מבכרת את גרסת הקבלן. בספחי השיקים מופיעים כתבי-יד שונים. התובעת הודתה כי התוספת המתייחסת להתנאת התשלום בהשלמת הטיח והריצוף נרשמה בכתב ידה (פרוטוקול ע' 7 ש' 2-3). לא היה בידי התובעים להציג את ספחי השיקים המקוריים אשר עליהם חתם הקבלן (פרוטוקול ע' 8 ש' 7-11). בנסיבות אלה, לא נסתרה טענתו, כי לא הסכים להתנאת הפרעון כמצוין לכאורה בספחים.
15. טענת התובעים אודות התנאת הפרעון בהשלמת עבודות הטיח והריצוף נסתרת גם על רקע עדות מפקח הבניה מטעמם, מר בני פרסקי. מר פרסקי העיד, כי חלק מתפקידו היה להודיע למזמיני העבודה על סיום שלב בעבודה, לצורך שחרור תשלום (פרוטוקול ע' 31 ש' 13-14). הוא הודה, כי אישר לתובעים "לשלם שני תשלומים: אחרי פאות החוץ ואחרי טיח החוץ" (פרוטוקול ע' 31 ש' 24). לא מצאתי בעדות המפקח תמיכה לטענת התובעים אודות התנית שני השיקים בסיום עבודות הטיח או הריצוף. ולהיפך: מעדות המפקח עולה כי הקבלן התקדם בשלבי העבודות עד למועדי השיקים, כפי שהוסכם. הוא אף הקדים את טיח החוץ, מחמת עיכוב בעבודות האלומיניום, שלא היה תלוי בו (ר' עדותו בפרוטוקול ע' 27 ש' 9-13):

"איש האלומיניום לא עמד בלוחות זמנים ומה שהוא הביא היה עם טעויות. משכך לא ניתן היה לסיים את הבניה, קיבלנו החלטה לסיים את טיח החוץ. ההסכמה היתה אחרי שראינו שאיש האלומיניום לא עומד בלוי"ז. בעיית האלומיניום נפתרה כאשר היינו כבר די מתקדמים בשלב טיח החוץ".

--- סוף עמוד 4 ---

- ובהמשך (ע' 28 ש' 2-3): "מאחר והמשקופים לא הגיעו והפרוייקט עמד, ומה שהגיע לא היה במידה ונאלצו לייצר חדשים, הנושא של הלוי"ז היה נר לרגלנו, קיבלנו החלטה לצאת לטיח חוץ וכך עשינו".
- (ר' גם ס' 22.3 לתצהיר המפקח. גם הקבלן ציין שעבודת טיח החוץ הוקדמה מחמת בעיה בהתקנת המשקופים: ר' עדותו בפרוטוקול ע' 21 ש' 25-28).
16. הצדדים נחלקו בשאלת מיקומו של הריצוף בשלבי העבודה המוסכמים. לטענת התובעים, "בין הצדדים סוכם והודגש כי הריצוף הינו תנאי בסיסי שאין בלתו, זאת הוסבר אין ספור פעמים, עקב החשיבות הנובעת מהעובדה שבנינו בית בעלות של כ- \$1,000,000" (ס' 9 לתצהיר התובעת). לשיטתם, הנתבע, "בניגוד למוסכם, ותוך הפרת הסכם, לא החל בביצוע עבודות הריצוף, שהיתה חשובה לנו עד מאוד" (ס' 10 לתצהיר התובעת). התובעת טענה כי "הנתבע הפר את ההסכם כששינה על דעת עצמו את סדר שלבי הבניה", וגרם לעיכוב המימון מהבנק (ס' 12 לתצהירה).
17. לעומתה טען הקבלן, כי הונחה על ידי מפקח הבניה לגבי שלבי העבודות, וכי שלב הריצוף בא לאחר הטיח (ס' 8 לתצהירו). הקבלן העיד, כי השלבים סוכמו בעל-פה: "אני זוכר את השלבים כפי שסיכמנו אותם בעל פה. הם מופיעים בתצהירי, ולא הופיעו בשום מסמך אחר. בעת היום שסוכם ויצאתי לדרך, היתה הצעת מחיר, פירוט עבודה וסיכום בעל פה איך מבצעים. אני יכול לחזור על הסיכום בעל פה" (פרוטוקול ע' 18 ש' 3-5). ובהמשך: "פרסקי המפקח, התובעים, ואנוכי סיכמנו את השלבים של העבודה בעל פה, ואת הסכומים בגינם. המסמך הזה היה אמור להיות אצל המפקח, אני סמכתי עליו, עובדה שנכנסתי לבצע את העבודה בלי מסמך חתום, נתתי עבודה חומר

ופועלים בלי מסמך חתום, סמכתי עליהם. לכן הסכומים שסוכמו בעל פה, ידעתי שפרסקי מוציא מסמך עליהם, הם הסכומים שעליהם היו אמורים לשלם ליי" (פרוטוקול ע' 18 ש' 25-21).

18. המפקח, מר פרסקי, אישר את טענת הקבלן. הוא העיד, כי סדר הבניה שהציג הקבלן תואם את מה שהוסכם בין הצדדים (ס' 19 לתצהירו):

"עו"ד אטינגר הקריא לי סדר ביצוע עבודות ומועדי תשלום ולאחר שאשרתי את נכונות הפירוט, מסר לי עו"ד אטינגר כי פירוט זה מופיע בסעיף 7 לכתב התביעה שכנגד בתיק זה. לפיכך אני יכול לאשר כי סדר ביצוע העבודות כפי שמופיע בסעיף 7 לכתב התביעה שכנגד, הוא אכן סדר ביצוע העבודות ומועדי התשלום כפי שסוכמו".

--- סוף עמוד 5 ---

מר פרסקי חזר על עדות זו בחקירתו (פרוטוקול ע' 27 ש' 6-1):

"ש. התובעים טוענים שהם קבעו איתך ועם הנתבע סדר עבודה ספציפי.
ת. נכון.

ש. ברגע שגומרים קומה ראשונה מתקדמים עם הריצוף למטה כדי לעמוד בתנאי הבנק.

ת. על פי זכרוני הסיכום היה אחר: לגמור טיח פנים, לצאת לטיח חוץ ואז במקביל יעבדו הרצפים בפנים והטייחים בחוץ. קבענו זאת כדי שנוכל להגיע לחפיפה בין עבודות הריצוף לטיח, כך שהבית יתקדם מהר יותר. כדי שבשלב הסופי הבית יסתיים, לעבוד במקביל במקום בטור" (ר' גם עדותו בפרוטוקול ע' 28 ש' 31 עד ע' 29 ש' 29 ש' 3).

19. המפקח הודה, כי לא הכין מסמך מסודר המפרט את שלבי העבודות, אך ציין כי הסדר נקבע "לפי הנחייתי. אני עובד בסדר העבודה הזה מאז ומעולם" (פרוטוקול ע' 29 ש' 16); וכן: "זה לא בית ראשון ולא בית אחרון שאני עושה. כשאין בעיית רטיבות כך עובדים" (פרוטוקול ע' 27 ש' 18). המפקח פירט את סדר העבודות שדרש מהקבלן: "גמר עבודות השלד, התקנת משקופים עוורים, סיום כיסים וחלונות בבניה, מחיצות בעליית הגג, השלמות של קיר מקלחת בתפירות לקיר בהתאם לכיס שעבר ביחס לחדר, הכנות לטיח פנים, טיח פנים, יציאה לעבודות חוץ, טיח חוץ, נקיון הבית מבפנים הכנסת כל החול שצריך להכניס, לבצע ריצוף פנים, במקביל לעבודות בחוץ, תיקוני טיח בפנלים ונכנסים לצביעה, כשבמקביל מבצעים את העבודות בחצר כגון בריכה" (פרוטוקול ע' 29 ש' 18-22).

20. המפקח דחה בעדותו את טענת התובעים, אודות איחור בשלב הריצוף (פרוטוקול ע' 28 ש' 10-6):

"ש. אתה אומר שנפתרה בעיית האלומיניום שבועיים שלושה לאחר מכן. איך בכל זאת הגענו לאמצע נובמבר ולא הגענו לריצוף?

ת. כל העבודות טיח החוץ נעשתה עם חומר מובא, יש שתי אפשרויות לבצע טיח, יש אפשרות עם חול ותוספים פולימרים, ללא חומרים מקשרים, ואפשרות שניה שהיא טובה יותר להביא חומר עם חומרים מקשרים וחיי מדף 48 שעות. ברגע שנכנסנו לעבודה עם טיח חוץ אי אפשר לעצור את זה".

21. טענת התובעים לפיה הקבלן איחר בשלב הריצוף לא זכתה לתימוכין כלשהם. המסמכים שהגישו -- הצעת המחיר (נספח א' לתצהיר הנתבע), התוספת ע"ג הצעת המחיר בכתב-ידה

--- סוף עמוד 6 ---

שלהתובעת (נספח א' לכתב התביעה), כמו גם סיכום הפגישה מיום 5.8.2003 שרשמה התובעת (נספח ב' לכתב התביעה) -- אלה אינם מפרטים את סדר העבודות. אין בהם התייחסות לעיתוי הריצוף, או להתחייבות מצד הקבלן לסיימו עד למועד מסוים. יושם אל לב כי בשום מסמך לא מאוזכר המימון הנדרש מהבנק, והתלות הנטענת של המימון בריצוף.

22. על רקע הניתוח הראיתי, אני דוחה את טענת התובעים לפיה הקבלן אחר בשלב הריצוף, או כי התשלום לפי השיקים הותנה בהשלמת הריצוף. ודוק: ככל שהריצוף היה חיוני למזמין העבודה לצורך קבלת מימון מהבנק, הרי שמדובר במידע המצוי באמתחתו. היה עליו לציין מפורשות בפני הקבלן והמפקח. במקרה דנא, עדותו של מפקח הבניה מטעם המזמין תומכת באופן חד-משמעי בעמדת הקבלן, והיא מדברת בעד עצמה.

23. אשר על כן, אני קובעת כי סירוב התובעים לפרוע את שני השיקים עמד בניגוד להתחייבותם החוזית, ועלה כדי הפרה של ההסכם. בנסיבות אלה, הפסקת העבודה על ידי הקבלן בנובמבר 2003 היוותה ביטול כדין של ההסכם. יש לזכור,

כי עד לאותה נקודת זמן, הקבלן נאלץ לספוג את עלויות העבודה מכיסו (ס' 15 לתצהירו). התשלום שקיבל בסך 55,000 ₪ היה התשלום הראשון והיחיד שקיבל והיווה תשלום חלקי בלבד (ס' 31(2) לתצהיר הקבלן; עדותו בפרוטוקול ע' 20 ש' 24-25).

24. יוסף, כי לא מצאתי תשתית ראיתית לטענת התובעים לפיה הקבלן העסיק באתר 3 פועלים בלבד (ס' 13 לתצהיר התובעת). מר פרסקי העיד, כי נכח באתר מדי יום, וכי הקבלן הפעיל 5-7 פועלים (פרוטוקול ע' 26 ש' 33-24).

25. אשר לטענות התובעים בענין "ליקויי הבניה" -- אלה אינן ממין הענין, וזאת בשים לב לקטיעת עבודות הקבלן בעודן באיבן, מבלי שהסתיימו. המפקח מר פרסקי העיד: "לא נלקחו בחשבון נושא הליקויים כי לא הגענו למצב של מסירת עבודה" (פרוטוקול ע' 30 ש' 14-13). לולא סירוב התובעים לשלם, היתה בידי הקבלן ההזדמנות להשלים את עבודתו ובתוך כך לטפל בליקויים, ככל שהיו מתגלים עם סיום עבודתו.

הסעדים

26. על רקע האמור לעיל, אני דוחה את התביעה העיקרית בת.א. 1613/04.

27. התביעה-שכנגד בת.א. 1613/04 מתקבלת כחלקה, כדלקמן:

א. התובע-שכנגד זכאי לקבל מהנתבעים-שכנגד את תמורת העבודות שביצע בפועל. המפקח מר פרסקי הגיש ביום 21.12.2003 "הערכה תקציבית לעבודות טיח כפי שהן כרגע" (ת/3), וקבע שם כי ערך העבודות עומד על סך של 112,924 ₪. בתיקון לתחשיב

--- סוף עמוד 7 ---

זה (ת/4), רשם כי ערך העבודות הן 106,424 ₪. על הנתבעים-שכנגד לשלם לתובע-שכנגד סכום זה, בניכוי 55,000 ₪, ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 1.1.2004 ועד לתשלום בפועל.

ב. תביעת הקבלן להחזר עלויותיו נדחית, מחמת שהיא עומדת בכפל לסעד של תשלום החוב, כנפסק בס"ק א' לעיל. משקיבל הקבלן את תמורת העבודות, אין הוא זכאי לקבל בנפרד את הוצאותיו לביצוען.

ג. אני מוסיפה ודוחה את תביעת הקבלן למימון הלוואה שנטל לכאורה "בשוק האפור". הקבלן הסתפק בהצהרה סתמית בענין זה, ללא פירוט וללא תמיכה באסמכתאות כלשהן (ס' 31(2) לתצהירו). לא הונחה בפני תשתית ראיתית הקושרת בין מחדל התשלום לבין ההלוואה הנטענת.

--- סוף עמוד 8 ---

ד. אשר לאובדן רווח חלופי - הנפגע מהפרת חוזה זכאי ברגיל לאובדן הרווח שיכול היה להשיג בעסקה אלטרנטיבית. ואולם, התובע-שכנגד העלה בענין זה טיעון חלקי וחסר, ללא פירוט התחשיב לכל אחד משני הפרויקטים שציין, ובלא שזימן את מזמיני העבודה להעיד. גם הפעם, לא הוצגו מסמכים כלשהם (ר' ס' 31(3) לתצהירו). בנוסף, ניתן להניח כי היה בכוחו של הקבלן להקטין את נזקו בעקבות הפסקת העבודה עבור התובעים, וזאת על דרך של התקשרות חלופית. גם בענין זה לא הונחה תשתית ראיתית מספקת לתביעה, והיא נדחית.

ה. לשון הרע – טענת לשון הרע לא הוכחה (ר' ס' 31(4) לתצהיר התובע-שכנגד). היה בכוחו של התובע-שכנגד להזמין לעדות את רוני ושרה אקר, אשר לפי הנתען נמנעו מלקבלו לעבודה בעקבות מה ששמעו, ואולם הוא לא עשה כן.

ו. בגין עוגמת נפש ישלמו הנתבעים-שכנגד לתובע-שכנגד סך של 5,000 ₪. הפרת הסכם - מטיבה שהיא גוררת עוגמת נפש. כך הוא בוודאי מקום בו מדובר בקבלן שלא זכה לקבל את שכרו המוסכם, למרות שהתקדם בעבודות הבניה לפי הסדר שקבע המפקח מטעם המזמין, ותוך שהוא נושא במימון העבודות. יחד עם זאת, אין להגזים בעוצמתה של עוגמת הנפש במקרה הנדון, שהרי אין מדובר בענין בעל אופי אישי, כי אם במהלך עבודה ובענין עסקי.

ז. הנתבעים-שכנגד ישאו בהוצאות התובע-שכנגד בהליך זה, ובנוסף בשכ"ט עו"ד בשיעור 20% מסכום פסה"ד, ובתוספת מע"מ כחוק.

28. בת.א. 4613/05 – התביעה השטרית מתקבלת בחלקה, וזאת בגובה סכום פסה"ד (כולל הוצאות), שנפסק לטובת התובע-שכנגד לעיל בת.א. 1613/04. שני השיקים נשוא תיק הוצל"פ 21-00997-04-0 יעמדו לפרעון סכום פסה"ד

בת.א. 1613/04. בגובה סכום זה, הליכי ההוצל"פ יימשכו כסדרם. מובהר, כי חבותה של חברת ביוקס לייט בע"מ היא ביחד ולחוד עם חבותם של הנתבעים-שכנגד בת.א. 1613/04.

ניתן היום י"ג בתשרי, תשס"ח (25 בספטמבר 2007) בלשכתי בהעדר הצדדים. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים בדואר רשום.

איריס סורוקר 1613/04-54678313

ד"ר איריס סורוקר, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

--- סוף עמוד 9 ---

תא (ראשל"צ) 1613/04 סימון מיארה נ' בן דוד קובי

www.nevo.co.il
